

Unionsborgerskabet kræver, at en medlemsstat tillader tredjelandstatsborgere, der er forældre til et barn, som har statsborgerskab i denne medlemsstat, at opholde sig og arbejde dér, for så vidt som en nægtelse reelt fratager dette barn den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, der er tilknyttet statussen som unionsborger

Dette krav gælder, selv når barnet aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed på medlemsstaternes område

Gerardo Ruiz Zambrano og hans hustru, der begge er colombianske statsborgere, havde søgt om asyl i Belgien på grund af de herskende borgerkrigstilstande i Colombia. De belgiske myndigheder afviste at tildele dem status som flygtninge og påbød dem at forlade Belgien.

Mens parret fortsat boede i Belgien for at afvente udfaldet af deres anmodning om lovliggørelse af deres ophold, fødte Gerardo Ruiz Zambranos hustru to børn, der erhvervede belgisk statsborgerskab.

Selv om Gerardo Ruiz Zambrano ikke havde en arbejdstilladelse, indgik han en tidsubegrænset arbejdskontrakt på fuld tid med en virksomhed, der er etableret i Belgien. På grund af denne ansættelse rådede han på tidspunktet, hvor hans første barn med belgisk statsborgerskab blev født, over tilstrækkelige midler til sit underhold. Denne erhvervsmæssige beskæftigelse indebar desuden betaling af sociale bidrag og arbejdsgiverbidrag.

Efterfølgende forblev Gerardo Ruiz Zambrano trods adskillelige genoptagelser uden arbejde, hvilket fik ham til at indgive ansøgninger om arbejdsløshedsunderstøttelse. Disse ansøgninger blev afvist, fordi han ifølge de belgiske myndigheder ikke opfyldte betingelserne i belgisk lovgivning om udlændinges ophold og ikke havde ret til at arbejde i Belgien.

Ægteparret Zambrano havde desuden som slægtninge i opstigende linje til belgiske statsborgere indgivet en ansøgning om bosættelse i Belgien. De belgiske myndigheder afviste imidlertid denne ansøgning, idet de var af den opfattelse, at ægtefællerne med vilje havde undladt at tage de nødvendige skridt ved de colombianske myndigheder for at få anerkendt deres børns colombianske statsborgerskab, og dette med det formål at få lovliggjort deres egne ophold i landet.

Gerardo Ruiz Zambrano har ad rettens vej anfægtet afgørelserne om afvisning af ansøgningen om bosættelse og af at udbetale arbejdsløshedsunderstøttelse med bl.a. den begrundelse, at han som slægtning i opstigende linje til mindreårige belgiske børn skal kunne opholde sig og arbejde i Belgien.

Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien), der har fået forelagt afgørelserne om afvisning af at udbetale arbejdsløshedsunderstøttelse, har spurgt Domstolen, om Gerardo Ruiz Zambrano på grundlag af EU-retten kan opholde sig og arbejde i Belgien. Med dette spørgsmål ønsker den belgiske ret at få oplyst, om EU-retten finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, selv om Gerardo Ruiz Zambranos belgiske børn aldrig har udøvet deres ret til fri bevægelighed på medlemsstaternes område.

Domstolen bemærker i sin dom i dag, at selv om det henhører under den pågældende medlemsstats kompetence at definere betingelserne for erhvervelse af statsborgerskab, har Gerardo Ruiz Zambranos børn, der er født i Belgien, ubestridt erhvervet belgisk statsborgerskab. De har følgelig status som unionsborgere, og unionsborgerskabets formål er at skabe den grundlæggende status for medlemsstaternes statsborgere.

I denne sammenhæng bemærker Domstolen, at **EU-retten er til hinder for nationale foranstaltninger, der har den virkning, at unionsborgere reelt fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som de er tildelt ved deres status som unionsborgere.. Nægtelsen af ophold** til en person, der er tredjelandstatsborger, i den medlemsstat, hvor hans små børn bor og er statsborgere, som han forsørger, og også **afvisningen af at tildele en sådan person arbejdstilladelse har en sådan virkning.**

En sådan nægtelse af ophold må derfor anses for at indebære, at disse børn, der er unionsborgere, vil blive nødsaget til at forlade Unionens område for at følge deres forældre. På tilsvarende måde forholder det sig, hvis en arbejdstilladelse ikke tildeles forældrene, idet de risikerer ikke at have tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv og deres familie, hvilket også for deres børn, der er unionsborgere, vil indebære, at de vil blive nødsaget til at forlade Unionens område. Under sådanne omstændigheder kan disse børn reelt ikke udøve kerneindholdet i de rettigheder, som de er tildelt ved deres status som unionsborgere.

På denne baggrund bemærker Domstolen, at EU-retten er til hinder for, at en medlemsstat for det første nægter en tredjelandstatsborger, som forsørger sine små børn, der er unionsborgere, ophold i den medlemsstat, hvori de er bosat og er statsborgere, og for det andet nægter denne tredjelandstatsborger en arbejdstilladelse, for så vidt som disse afgørelser reelt fratager de nævnte børn den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, der er tilknyttet statussen som unionsborger.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106